

vedenie obchodu vyžadovalo a ako to on za dobré uznal. Žalobník pred nižšími súdmi vôbec ani netvrdil, že žalovaná strana vedela o tom, že pracuje prez čas, a že za túto prácu osobitnú odmenu požadoval, po prípade, že pri výplate pravidelných požitkov si činil nejaké výhrady z titulu prác, konaných prez čas. Tým dal jasne na javo, že smluvenou mesačnou mzdou je odmenená aj práca prez čas, ktorú konal a ku ktorej sa s ohľadom na svoje vedúce postavenie cítil zaviazaným. Odporovalo by poctivému právnomu styku, aby vedúci zamestnanec za svoje nekontrolované práce, o ktorých zamestnávateľ po dobu roky trvajúceho služebného pomeru nevedel a o ktorých zamestnávateľa ani neuvedomil z dôvodu, že ich považoval za svoju povinnosť, po zrušení služebného pomeru, zmeniac jednostranne svoje stanovisko, požadovať mohol osobitnú odmenu.

Čís. 14710.

Keď kupiteľ zabranej nehnuteľnosti složil závdavok na kúpnu cenu s výhradou, že ho dostane bez úrokov zpäť, ak Štátny pozemkový úrad odopre zásadne súhlas k scudzeniu nehnuteľnosti a Štátny pozemkový úrad tento súhlas odoprel, predavateľ je povinný vrátiť závdavok bez ohľadu na to, že Štátny pozemkový úrad dodatočne svoje rozhodnutie sám zrušil a vyhradil si rozhodnúť znova.

(Rozh. z 15. XI. 1935, Rv III 1071/ 34.)

Žalobníci kúpili od žalovanej strany lesnú pôdu z majetku štátom zabraného pod podmienkou, že Štátny pozemkový úrad kúpopredajnú smluvu schváli, a vyplatili žalovanej strane 10.000 Kč závdavok; žalobou domáhali sa vrátenia tejto sumy z dôvodu, že Štátny pozemkový úrad smluvu neschválil.

Súd prvej stolice zistil, že Štátny pozemkový úrad schválenie smluvy odoprel, a žalobe o vrátenie závdavku vyhovel.

Odvolací súd rozsudok súdu I. stolice zmenil a žalobu na ten čas zamietol, keď žalovaná strana v odvolacom pokračovaní preukázala nový výmer Štátneho pozemkového úradu, ktorým tento svoj starší zamietavý výmer zrušil a prejavil, že »rozhodne o veci pozdejšie na základe nového pátrania«.

Najvyšší súd obnovil rozsudok súdu I. stolice. Dôvody :

Podľa doložky v písomnom vyjadrení sporných strán zo dňa 13. februára 1928 zaviazala sa žalovaná strana na bezúročné vrátenie »závdavku«, zaplateného žalobníkmi, na prípad, že by Štátny pozemkový úrad proti očakávaniu neudelil zásadný súhlas k scudzeniu nehnuteľností, tvoriacich nesporne súčiastku štátom zabraného majetku.

Podľa prípisu Štátneho pozemkového úradu zo dňa 13. januára 1932 č. j. 18479/31-II/3, sdeleného aj strane žalujúcej, je nesporné, že pozemkový úrad pred zavedením sporu nielen že neudelil zásadný súhlas k spomenutému scudzeniu, ale vyniesol konečné rozhodnutie a zamietol spoločnú žiadosť kupiteľov ako zakladateľov lesného družstva a strany žalovanej, ako vlastníka zabraného veľkostatku, a to

z meritórnych dôvodov preto, že šlo o odpredaj lesa malej nesebestačnej výmery, nezaručujúcej riadne lesné hospodárenie, najmä že sa odpredávaly okrajové čiastky lesa, čo by odporovalo zásadám, uvedeným v § 10. prídellového zákona, ďalej preto, že Štátny pozemkový úrad zamýšľal túto lesnú pôdu vo väčších komplexoch prideliť do vlastníctva obciam, ktoré majú podľa citovaného zákona prednosť.

Pri spornom úkone podľa daného stavu šlo len o smluvu predbežnú, nastúpenie jej účinnosti bolo zmarené vyššie označeným konečným rozhodnutím Štátneho pozemkového úradu a nastala podmienka, určená pre povinnosť vrátenia obdržaného závdavku, tvoriaceho podľa bodu 4. dohodnutia vopred zaplatenú čiastku kúpnej ceny, bez ohľadu na to, že sa strana odpredávajúca snažila podaním sťažnosti na Najvyšší správny súd po prípade vynútiť na Štátnom pozemkovom úrade pozdejšie priaznivé, nové riešenie veci.

Nerozhoduje okolnosť, že si strana žalovaná už za pokročilého stavu odvolacieho pokračovania vymohla výmer zo dňa 10. novembra 1933 č. j. 135889/33-II/3. D., ktorým Štátny pozemkový úrad sám zrušil svoj predošlý výmer č. j. 18479/29-II/3. a prejavil, že »rozhodne o veci později na základe nového šetrenia«.

Nehľadiac na to, že týmto novým výmerom nebolo ešte zaručené nové priaznivé rozhodnutie Štátneho pozemkového úradu, je zrejmé z obsahu pripojených spisov už uvedeného úradu, že tak odpredávateľka ako aj Štátny pozemkový úrad osud spornej predbežnej smluvy mienili závislým urobiť od obsahu *d o h o d y*, ktorá mala byť uzavrená medzi Štátnym pozemkovým úradom a vlastníkom veľkostatku o všetkých otázkach pozemkovej reformy na celom veľkostatku. Takouto dohodou by však v dôsledku uvoľnenia majetku zo záboru aj v pomere žalovanej strany k žalobníkom bol utvorený nový právny stav a bolo by znemožnené, aby Štátny pozemkový úrad pri konečnom schválení zamýšľanej kúpopredajnej smluvy čo do výšky ujednanej kúpnej ceny mohol si všímať prípadného znehodnotenia predaného lesa.

Možnosť poslednejšej dohody a doba jej uskutočnenia však aj ináč prirodzene bola závislá od celého komplexu okolností, nesúvisiacich priamo so sporným úkonom. Treba prisvedčiť dovolacím vývodom žalobníkov, že i keď vymoženie zásadného súhlasu Štátneho pozemkového úradu istý čas potrebuje, preca v nedostatku smluvného prejavu žalobníkov rozumne ani nemožno predpokladať, že by títo bez každej hospodárskej výhody na potrebnú dobu takéhoto vyjednávania a na celý rad rokov chceli ponechať žalovanej bezúročné užívanie značnej čiastky kúpnej ceny.

Bolo preto treba dovolacej žiadosti vyhovieť a pri zmene rozsudku odvolacieho súdu obnoviť žalobe vyhovujúci rozsudok súdu prvej stolice.

Čís. 14714.

I. Rozhodnutie v zmenkovom spore, v ktorom boli súdnym úradníkom vyhotovené protestné listiny uznané za neplatné preto, že v nich nebola označená osoba protestáta, neprejudikuje rozhodnutiu o tom,